

V E N D I M
Nr. 205, datë 24.12.2001

“NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË”

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Zija Vuci	Anëtar i ""
Gjergj Sauli	Anëtar i ""
Alfred Karamuço	Anëtar i ""
Kristofor Peçi	Anëtar i ""
Kujtim Puto	Anëtar i ""
Petrit Plloçi	Anëtar i ""
Tefta Zaka	Anëtare e ""
Sokol Sadushi	Anëtar i ""

me sekretare Arbenka Lalica, në datën 11.10.2001, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.129 Akti që i përket:

KËRKUES:Altin Koçova, përfaqësuar nga avokat Spiro Kaso.

SUBJEKT I INTERESUAR: Prokurori i Përgjithshëm, përfaqësuar nga Arqile Lole.

OBJEKTI: Shfuqizimin si antikushtetues të vendimeve nr.257, datë 14.7.2000 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Fier, nr.166, datë 10.10.2000 të Gjykatës së Apelit Vlorë dhe nr.51, datë 26.1.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

Kërkuesi ka pretenduar se vendimet e sipërcituara janë rezultat i zhvillimit të një procesi jo të rregullt ligjor nga ana e gjykatave dhe për shfuqizimin e tyre si antikushtetues ka parashtruar këto shkaqe kryesore:

- Është shkelur neni 31 shkronja "d" e Kushtetutës të Republikës së Shqipërisë, që sanksionon një ndër garancitë kushtetuese të të pandehurit lidhur me të drejtën e tij në procesin penal për të kërkuar thirrjen e dëshmitarëve dhe të ekspertëve për të sqaruar rrethanat dhe faktet në ngarkim të tij. Vendimi i gjykatës së shkallës së parë, që ka hequr dorë nga thirrja dhe pyetja e dëshmitarëve dhe ekspertëve, përbën një mohim të së drejtës së mbrojtjes në proces.

- Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në shqyrtim paraprak, ka argumentuar fajësinë e të pandehurit dhe drejtësinë e masës së dënimit të dhënë ndaj tij, duke vendosur moskalimin e çështjes në seancë gjyqësore, ndërkohë që shkaqet e parashtruara në rekurs ishin ligjore dhe që nuk i jepnin të drejtë Kolegjit në Dhomën e Këshillimit të bënte vlerësimin e tyre në themel. Ky qëndrim i mbajtur nga Gjykata e Lartë është konsideruar shkelje e procesit të rregullt ligjor nga praktika e Gjykatës Kushtetuese.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sokol Sadushi, përfaqësuesit e kërkuesit, të subjektit të interesuar dhe analizoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Fier, me vendimin nr.257, datë 14.7.2000, ka deklaruar fajtor kërkuesin për veprën penale të shkeljes së rregullave të qarkullimit rrugor dhe e ka dënuar me 5 vjet burgim, duke i dhënë pjesën e pavuajtur të dënimit me kusht. Mbi bazën e ushtrimit të ankimit nga prokurori, Gjykata e Apelit Vlorë, me vendimin nr.166, datë 10.10.2000, e ka ndryshuar vendimin në llojin dhe masën e dënimit për të pandehurin me 8 vjet burgim, ndërsa Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë në Dhomën e Këshillimit ka vendosur mospranimin e rekursit. Kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese, nëpërmjet të cilës kërkon shfuqizimin e të tre vendimeve të sipërcituara.

Nga shqyrtimi i çështjes në seancë plenare, Gjykata Kushtetuese çmon se pretendimet e ngritura nga kërkuuesi nuk qëndrojnë. Pavarësisht se argumentet që kërkuuesi ka parashtruar para Gjykatës Kushtetuese, në kuptimin formal, lidhen me qëndrimin dhe jurisprudencën e ndjekur prej saj, ato nuk mund të vlerësohen të shkëputura, por duhen analizuar për çdo rast konkret për të evidentuar ndikimin që mund të kenë patur në shkeljen e të drejtës kushtetuese të individëve për një proces të rregullt ligjor.

Në mënyrën se si janë parashtruar nga kërkuuesi shkaqet në rekurs, si dhe nga përmbajtja e tyre, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë me të drejtë ka konkluduar duke arsyetuar se shkaqet e paraqitura nuk lidhen me kuptimin që përmban neni 432 i Kodit të Procedurës Penale.

Nga ky vlerësim që i ka bërë Kolegji Penal në Dhomën e Këshillimit shkaqeve të ngritura në rekurs nuk rezulton të jenë zëvendësuar apo marrë padrejtësisht kompetencat e Kolegjit në seancë gjyqësore. Nga ana tjetër, veprimtaria e Kolegjit Penal në këtë fazë të shqyrtimit të çështjes, duke iu referuar dispozitave procedurale, nuk mund të kuptohet si një vlerësim i thjeshtë sipërfaqësor dhe formal që ai duhet t'i bëjë këtyre shkaqeve. Sipas nenit 433 të Kodit të Procedurës Penale, është kompetencë e Kolegjit Penal në Dhomën e Këshillimit të analizojë dhe vlerësojë përputhjen me kërkesat e ligjit të shkaqeve të ngritura me rekurs. Kjo analizë që bën Kolegji nuk mund t'ia heqë atij të drejtën për të vendosur mospranimin e rekursit, kur bindet se shkaqet e ngritura në rekurs lidhen me mënyrën e të vlerësuarit të provave nga gjykatat e hallkave më të ulta. Gjithashtu, kur Kolegji në Dhomën e Këshillimit krijon bindjen se shkaqet e ngritura në rekurs objektivisht nuk ekzistojnë në dosjen gjyqësore, atëherë i përket atij të vlerësojë dhe të vendosë konform kërkesave të ligjit për moskalimin e çështjes në seancë gjyqësore.

Këto veprime nuk janë të njëllajta dhe nuk mund të konfondohen me rastet kur jurisprudenca e Gjykatës Kushtetuese ka konstatuar se Kolegjet e Gjykatës së Lartë në Dhomën e Këshillimit kanë mohuar ekzistencën e shkaqeve ligjore, ndërkohë që këto shkaqe kanë qenë prezente në dosje, duke cenuar në këtë mënyrë parimin e dëgjimit dhe të mbrojtjes, të cilat lidhen pazgjidhshmërisht me të drejtën e individëve për një proces të rregullt ligjor.

Duke iu referuar jurisprudencës kushtetuese për çështje të ndryshme, si dhe qëndrimeve të mbajtura, të cilat vlerësohen për çdo rast konkret, pasi këto vendime kanë efekte inter partes, Gjykata Kushtetuese çmon të nevojshme të theksojë se nuk është qëllimi i saj të orientojë dhe të vërë detyra në një praktikë të saj më të konsoliduar për t'i dhënë kuptimin kushtetues të drejtës së individëve për një proces të rregullt ligjor.

Pretendimi tjetër i kërkuessit, lidhur me argumentimin e fajësisë që Kolegji Penal në Dhomën e Këshillimit ka bërë në arsyetimin e vendimit, nuk përbën argument për pranimin e kërkesës. Kjo mënyrë e të arsyetuarit të vendimit të Kolegjit Penal në Dhomën e Këshillimit nuk është atribut i tij, por ajo duhet analizuar lidhur ngushtë me argumentin e ekzistencës së shkaqeve ligjore.

Përderisa për shkaqet e ngritura në rekurs Gjykata Kushtetuese bindet se, në rastin konkret, Kolegji Penal, duke i konsideruar të papajtueshme me kërkesat e nenit 432 të Kodit të Procedurës Penale, nuk ka cenuar ndonjë element të procesit të rregullt ligjor, sepse në fakt nuk është ai që ka përcaktuar fajësinë e të pandehurit, atëhere është i mjaftueshëm ky argument për të rrëzuar pretendimin e kërkuessit për antikushtetueshmërinë e vendimit të Kolegjit Penal.

Për pretendimin e kërkuessit, që konsiston në shkeljen nga ana e gjykatave të nenit 31 shkronja "d" të Kushtetutës, lidhur me mospyetjen e dëshmitarëve dhe të ekspertëve, të cilët mendohen, sipas tij, se kanë patur rëndësi për sqarimin e rrethanave dhe të fakteve, Gjykata Kushtetuese çmon të domosdoshme të ritheksojë se mbetet detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm për të vlerësuar në kuadrin e të gjithë provave të tjera rëndësishme e marrjes ose jo të tyre. Në pozicionin që mban Gjykata Kushtetuese në raport me gjykatat e zakonshme, konkludon se një pretendim i tillë i kërkuessit që ka të bëjë me mënyrën e shqyrtimit dhe të vlerësimit të provave, të cilat i përkasin problemeve që lidhen me themelin e çështjes, nuk përbën juridiksion kushtetues.

PËR KËTO ARSYE:

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, duke u bazuar në nenet 131 e 132 të Kushtetutës, si dhe në nenin 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", me shumicë votash,

V E N D O S I :

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.